

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717200500
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717200500.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom nám. T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČ: 04355211, proti žalovanému S. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E..K..Š. XXXX/XX, XXX XX U., štátny občan SR, o zaplatenie 100,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.1.2017 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 17.1.2017, ktorou sa domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 100,- € spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- € od 20.1.2014 do zaplatenia, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 12,- €, a tiež nahradiť trovy súdneho konania.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že v dôsledku cezhraničnej fúzie zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., IČ: 04355211, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícka spoločnosť) a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. (zanikajúca spoločnosť), IČO: 35852453, prišlo k zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť.

Žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- €, s tým, že pri registrácii uviedol ako svoje údaje S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX Q.. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so zmluvou o úvere, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zároveň potvrdil, že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol, sú pravdivé a úplné. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXX zo dňa 23.12.2013 uzatvorenej podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 100,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,- €, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 128,- € do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, stal sa jeho dlh splatným, a to dňa 20.1.2014. Žalobca poukázal na znenie článku 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, podľa ktorého je veriteľ oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškania so splátkou úveru, a to buď emailom alebo sms správou alebo písomne, pričom veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- € za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou sms správ alebo emailov, na ktoré nereagoval a telefonicky sa s ním nepodarilo

skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky, čím žalovanému vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi 12,- € za zaslané upomienky. Dňa 26.5.2014 bola žalovanému zaslaná aj písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu platbu. Žalobca si v zmysle § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. uplatnil aj zákonný úrok z omeškania voči žalovanému.

2. Súd prípisom zo dňa 13.9.2017 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy súdu písomne oznámili, či žalobca berie žalobu v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty späť tak, aby súd mohol vec bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods. 3 C.s.p.) rozhodnúť o zvyšnej časti platobným rozkazom, keď zároveň v tejto výzve súd špecifikoval z akého dôvodu podľa jeho názoru nie je možné tento konkrétny nárok žalobcovi priznať.

Dňa 22.9.2017 elektronickou formou bolo na súd doručené podanie žalobcu, v zmysle ktorého zobral žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12,- €.

3. Na návrh vydal súd dňa 11.10.2017 platobný rozkaz sp.zn.10Csp/11/2017-40, ktorý však musel v zmysle § 266 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) uznesením sp.zn.10Csp/11/2017-60 zo dňa 20.4.2018 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

4. Podľa § 116 ods. 1 C.s.p., ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

Podľa § 116 ods. 2 C.s.p., ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

Podľa § 116 ods. 3 C.s.p., ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

5. Súd postupoval podľa § 116 C.s.p., keďže žalovanému sa nepodarilo doručiť žalobu na adresu uvedenú žalobcom v podanej žalobe, s tým, že zároveň súd zistil, že táto adresa sa nezhoduje s adresou trvalého pobytu žalovaného, ktorú má evidovanú v Registri obyvateľov SR, avšak ani na tejto adrese trvalého pobytu sa súdu nepodarilo žalobu doručiť, preto sa súd pokúsil zistiť miesto skutočného pobytu žalovaného. Súd zistil zo správy OO PZ Zvolen, že vykonaným šetrením na predmetných adresách bolo zistené, že dotyčný na adrese evidovanej v Registri obyvateľov SR ako adrese trvalého pobytu nebýva už niekoľko rokov a pokiaľ ide o adresu uvedenú žalobcom v podanej žalobe, bolo zistené, že dotyčný tam býval, ale pred niekoľkými rokmi sa odsťahoval. Zároveň bolo zistené, že dotyčný sa mal odsťahovať do Českej republiky za prácou, avšak presnú adresu sa zistiť nepodarilo. Tiež bolo zistené, že žalovaný nie je vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody a nie je evidovaný v registri poisťovní Sociálnej poisťovne. Taktiež dotazom na príslušné orgány v Českej republike sa nezistila žiadna adresa žalovaného v Českej republike, na ktorej by sa mal zdržiavať.

Keďže konkrétne miesto pobytu žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť, súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, s tým, že žaloba spolu s prílohami sa dňom 8.7.2018 považuje za doručenú žalovanému.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 10.9.2018, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, s tým, že svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 9.8.2018 bez uvedenia dôvodu, keď zároveň vyjadrili súhlas, aby sa súdne konanie uskutočnilo v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v súlade s § 111 ods. 3 C.s.p., keď zásielka sa od žalovaného vrátila na súd dňa 6.8.2018 s poznámkou „adresát neznámy“, pričom súd doručoval súdnu zásielku žalovanému na aktuálnu adresu trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR. Súd postupoval podľa § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložil žalobca spolu so žalobou a to: Zmluvu o úvere zo dňa 23.12.2013 z č.I.8 vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru z č.I.10, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo Zmluvy o úvere zo dňa 23.12.2013 súd zistil, že mala byť uzavretá medzi firmou MINIHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO: 35852453 ako veriteľom a spotrebiteľom S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX Q., s tým, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaviazal poskytnúť mu krátkodobý bezúčelový úver najneskôr do 2 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním peňažnej čiastky zodpovedajúcej výške úveru z účtu veriteľa špecifikovaného na webovskej stránke veriteľa www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> v prospech účtu spotrebiteľa uvedeného v elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru vygenerovanej na webovskej stránke a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vo výške 100,- €, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 128,- € do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú tvorené výlučne úrokom vo výške 365 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 28,- €. Spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver platná ku dňu uzavretia zmluvy je vo výške 75,53 % a zároveň zobral na vedomie, že výška RPMN je vo výške 2.290,09 %. Spotrebiteľ uzavretím zmluvy potvrdil, že obdržal jeden jej rovnopis vo forme elektronickeho dokumentu vygenerovaného v užívateľskom profile spotrebiteľa na webovskej stránke s možnosťou stiahnutia na pevný disk alebo iný nosič dát, a zároveň uzavretím zmluvy spotrebiteľ vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzavretím zmluvy oboznámený s VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 23.12.2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

9. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

Pokiaľ by aj súd vychádzal z toho, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere, vykonaným dokazovaním nemal súd preukázané, že reálne došlo k naplneniu tejto úverovej zmluvy, t.j. že by boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 100,- €, ktoré mali tvoriť predmet úveru, keďže žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nijakým spôsobom nepreukázal, či vôbec resp. na aký účet mali byť predmetné peňažné prostriedky prevedené prípadne kto mal figurovať ako majiteľ takéhoto bankového účtu resp. skutočnosť, že takéto peňažné prostriedky boli poukázané v prospech toho účtu spotrebiteľa, ktorý mal byť uvedený v elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru vygenerovanej na webovskej stránke tak, ako to má vyplývať z predmetnej zmluvy o úvere, prípadne kedy boli tieto peňažné prostriedky na takýto bankový účet prevedené právnym predchodcom žalobcu. V dôsledku toho musel súd konštatovať, že ak zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol splnený zmluvný záväzok poskytnúť predmetné peňažné prostriedky v príslušnej výške v zmysle úverovej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá, nemohol vzniknúť ani protizáväzok vrátiť takéto peňažné prostriedky, ktoré mali byť poskytnuté, prípadne aj s prislúchajúcim úrokom z úveru, resp. pokiaľ zo strany žalobcu nebolo preukázané, že jeho právny predchodca vôbec nejaké peňažné prostriedky poskytol žalovanému, nemohol súd konštatovať ani to, že by na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, hoci

súd zdôrazňuje, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplattenia žalovanej sumy z titulu zmluvy o úvere, ktorá mala byť medzi stranami sporu uzavretá.

Súd dôkaznú situáciu v tomto konaní vyhodnocoval aj v tej súvislosti, že od vydania platobného rozkazu v tejto veci mal zo svojej rozhodovacej činnosti v iných konaniach vedomosť, že v prípade, keď sa žalovaným podarilo platobné rozkazy doručiť, títo voči nim podali odpor, v ktorom namietali, že príslušné úverové zmluvy s právnym predchodcom žalobcu nikdy neuzavreli, pričom malo dôjsť k zneužitiu ich osobných údajov, najmä vo vzťahu k rodnému číslu (napr. konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn.10Csp/23/2017, sp.zn.10Csp/26/2017), s tým, že v jednom prípade žalovaná výslovne preukázala, že došlo u nej k odcudzeniu osobných dokladov a zároveň v oboch týchto prípadoch boli v predmetných úverových zmluvách uvedené adresy bydliska, ktoré sa nezhodovali s adresou ich trvalých pobytov resp. na týchto adresách nikdy nebyvali. Rovnako obe žalované v týchto konaniach jednoznačne popreli, že by v ich prospech boli poskytnuté peňažné prostriedky z titulu úveru, ktorý by im mal byť poskytnutý žalobcom resp. jeho právnym predchodcom.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu voči žalovanému v celom rozsahu zamietol.

10. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách konania rozhodol súd analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko si však žiadne trovy konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by mu nejaké trovy konania vznikli, súd rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania už v tomto štádiu konania nepriznal. Súd totiž zastáva názor, že by bolo nevhodné a neúčelné, aby súd v takomto prípade v tomto rozhodnutí rozhodol, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a následne by samostatným uznesením tunajšieho súdu bolo rozhodnuté, že sa žalovanému priznáva nárok náhradu trov konania vo výške 0,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného

útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.